

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ महीक्षितः पृथ्वीश्वराः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ विगतो विनष्टः दमयंती प्रा
 श्रुत्वा तु पार्थिवाः सर्वे दमयंत्याः स्वयंवरं ॥ अभिजग्मुस्ततो भीमं राजानो भीमशासनात् ॥ १० ॥ हस्यश्वरथघोषेण पूरयंतो वसुंधरां ॥ विचित्रमाल्याभरणैर्बलैर्द
 शैः स्वलंकृतैः ॥ ११ ॥ तेषां भीमो महाबाहुः पार्थिवानां महात्मनां ॥ यथार्हमकरोत्पूजां तेऽवसंस्तत्र पूजिताः ॥ १२ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु सुराणामृषिसत्तमौ ॥ अट
 मानौ महात्मानां विद्रलोकमितोगतौ ॥ १३ ॥ नारदः पर्वतश्चैव महाप्राज्ञौ महाव्रतौ ॥ देवराजस्य भवनं विविशाते सुपूजितौ ॥ १४ ॥ तावर्चयित्वा मघवा ततः
 कुशलमव्ययं ॥ पप्रच्छानामयं चापितयोः सर्वगतं विभुः ॥ १५ ॥ नारद उवाच आवयोः कुशलं देव सर्वत्र गतमीश्वर ॥ लोके च मघवन्कृत्स्ने नृपाः कुशलि
 नो विभो ॥ १६ ॥ बृहदश्व उवाच नारदस्य वचः श्रुत्वा पप्रच्छ बलवत्त्रहा ॥ धर्मज्ञाः पृथिवीपालास्त्यक्तजीवितयोधिनः ॥ १७ ॥ शस्त्रेण निधनं काले ये ग
 च्छंत्य पराङ्मुखाः ॥ अयं लोकोऽक्षयस्तेषां यथैव मम कामयुक् ॥ १८ ॥ कनुते क्षत्रियाः शूरानहि पश्यामितानहं ॥ आगच्छतो महीपालान्दयितानतिथीन्मम ॥
 ॥ १९ ॥ एवमुक्तस्तु शक्रेण नारदः प्रत्यभाषत ॥ नारद उवाच शृणु मे मघवन् येन न दृश्यंते महीक्षितः ॥ २० ॥ विदर्भराज्ञो दुहिता दमयंतीति विश्रुता ॥ रूपे
 ण समतिक्रांता पृथिव्यां सर्वयोषितः ॥ २१ ॥ तस्याः स्वयंवरः शक्र भवितानचिरादिव ॥ तत्र गच्छंति राजानो राजपुत्राश्च सर्वशः ॥ २२ ॥ तारत्नभूतां लोकस्य
 प्रार्थयंतो महीक्षितः ॥ कांक्षंति स्म विशेषेण बलवत्त्रनिषूदन ॥ २३ ॥ एतस्मिन्कथ्यमाने तु लोकपालाश्च साग्निकाः ॥ आजग्मुर्देवराजस्य समीपममरोत्तमाः ॥
 ॥ २४ ॥ ततस्ते शुश्रुवुः सर्वे नारदस्य वचो महत् ॥ श्रुत्वैव चाब्रुवन् तद्दृष्ट्वा गच्छामो वयमप्युत ॥ २५ ॥ ततः सर्वे महाराजसगणाः सहवाहनाः ॥ विदर्भानभिजग्मु
 स्ते यतः सर्वे महीक्षितः ॥ २६ ॥ नलोपिराजा कौंतेय श्रुत्वा राज्ञां समागमं ॥ अभ्यगच्छददीनात्मा दमयंतीमनुव्रतः ॥ २७ ॥ अथ देवाः पथिनलंददृशुर्भूतले स्थि
 तं ॥ साक्षादिव स्थितं मूर्त्यामन्मथं रूपसंपदा ॥ २८ ॥ तं दृष्ट्वा लोकपालास्ते भ्राजमानं यथारविं ॥ तस्युर्विगतसंकल्पा विस्मितारूपसंपदा ॥ २९ ॥ ततो तरेक्षे वि
 ष्णुभ्यविमानानि दिवौकसः ॥ अब्रुवन् नैष धराजन्मवतीर्य न भस्तलात् ॥ ३० ॥ भो भो निषधराजेंद्र नलसत्यव्रतो भवान् ॥ अस्माकं कुरुसाहाय्यं दूतो भवनरोत्त
 म ॥ ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यानपर्वणि इंद्रनारदसंवादे चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥

पस्याम इति संकल्पो येषां ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥

॥ ५४ ॥

॥ ५४ ॥